

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jitky Zavřelové a Jana Kratochvíla v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalovanému: **Město Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 5. 2026, čj. 22 A 16/2026-20,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž krajský soud odmítl stěžovatelčinu žalobu pro nepřípustnost dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

[2] S podáním kasační stížnosti stěžovatelka nedoložila, že je zastoupena advokátem. Soud ji proto usnesením ze dne 4. 6. 2026, čj. 22 As 107/2026-9, vyzval k předložení plné moci, k čemuž jí stanovil lhůtu 15 dnů. Zároveň soud stěžovatelku vyzval k doplnění kasační stížnosti, k čemuž jí stanovil lhůtu jednoho měsíce. Současně ji poučil o následcích nevyhovění výzvám (odmítnutí kasační stížnosti). Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 9. 6. 2026.

[3] Stěžovatelka před uplynutím lhůty stanovené k předložení plné moci požádala o její prodloužení do doby, než Česká advokátní komora (dále též „ČAK“) rozhodne o její

žádosti ze dne 16. 6. 2026 o určení advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Z totožného důvodu požádala o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti o její důvody.

[4] Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. platí, že předseda senátu může prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem, a to za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tedy z vážných omluvitelných důvodů.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že takové důvody pro prodloužení lhůty k předložení plné moci dány nejsou. Desátý senát už stěžovatelce dříve vysvětlil, že v jejích věcech nebude vyčkávat do rozhodnutí ČAK o její žádosti o určení advokáta, protože to k ničemu nevede (usnesení z 25. 7. 2025, čj. 10 As 110/2025-24). Ani v tomto případě nejsou ve stěžovatelčině žádosti o určení advokáta, kterou přiložila k žádosti o prodloužení lhůty, uvedena jména dvou advokátů, kteří jí odmítli poskytnout právní službu, přestože stěžovatelka ví, že podle právního názoru ČAK – potvrzeného už mnohokrát městským soudem – musejí tuto podmínku (podle § 18c odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění od 1. 1. 2024) splnit i ti, kteří žádají o určení advokáta *za úplatu*. Nejvyšší správní soud tak má důvod předpokládat, že ČAK stěžovatelčinu žádost o určení advokáta pro účely zastupování v tomto kasačním řízení opět zamítne (a stěžovatelka případně opět požádá o další prodloužení až do rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ČAK; v takové situaci už jí Nejvyšší správní soud lhůtu nikdy neprodlužuje).

[6] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelce neprodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené advokátovi.

[7] Dále soud vyvodil procesní důsledek z toho, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě nepředložila plnou moc. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Jelikož nedostatek zastoupení stěžovatelka neodstranila, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl za použití § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 105 odst. 2 a § 120 s. ř. s.

[8] Jelikož Nejvyšší správní soud rozhodl o odmítnutí stížnosti z důvodu nepředložení plné moci, nerozhodoval již o žádosti stěžovatelky o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

[9] Výrok o nákladech se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Stalo se tak před prvním jednáním, a soud tedy vrátil stěžovatelce soudní poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. července 2026

Tomáš Foltas

pokračování

předseda senátu